

VI. ZSOLTÁR*)

Uram ki busulsz bűneim miatt
S haragra gerjedsz ellenem:
Kérlek ne feddj, ne ostorozz tovább,
Bár büntetésed méltán viselem.
Oh könyörülj, légy irgalommal,
— Nem bírok már a fájdalommal:
Fölháborodtak csontjaim.
Oh nézzd erőtlenségemet.
Gyógyíts meg — engemet.

Ne késs, ne késs! oh térj hozzám Uram!
Lelkem, hitem, már ingadoz,
És csüggedezve búsan kérdezi:
Meddig késik még vigaszod?..
Mentsd meg lelkem, míg elragadja,
A csüggedésnek áradatja.
Oh szabadíts meg jó Uram!
Ha nincsen nékem érdemem:
Irgalmad légyen én velem.

Miért boritnál szemfedőt reám? ...
A sirba nincs emlékezet!..
S ha dalnokod a sirba száll alá:
Ki zeng neked dicséretet?..
Fohászom lankadt: minden éjjel —
Ágyam feresztem könnyeimmel
És nyoszolyámat öntözöm...
Arczom megvényt, hervatag:
A bú s az ellenség miatt.

Távozzatok előllem álnokok!
Siralmam végre fölhatott!..
Kértem... könyörgtem... és ime az Ur
Meghallgatott!.. meghallgatott!..
Piruljatok meg, szégyenülve.
És bűnötektől üldöztetve
Legyen mind annyitok!..
Kikért szállott rám szenvedés:
Szégyen reátok s megvetés.

RÉDIGER GÉZA.

*) Felolvastatott a marosköri Dávid F. fiók egyletnek 1886. dec. 7-én tartott gyűlésén.

KIÁLTÓ SZÓ A PUSZTÁBAN.

Szinte megjósolni merném, hogy e czikk sorsa az lesz, a mi czimében áll. S mégis megírom; mert nagy érdekek forognak fenn, fontos okoknál fogva kívánatos, hogy valaki a hosszú, mély csöndet megszakítsa azon ügyben, melyről itt szó lesz. Értem a kolozsvári unitárius fő- és tordai középtanoda Története megírását. A sz.-kereszturi középtanodáét Nagy-Ajtai Kovács István megírta. Azt csak pótolni kellene s lehetne is. A két elsőt megalkotni újonnan, immár tovább nem halasztható szükség, sőt parancsoló kötelesség. Én elmondom nézeteimet, magamra veszem a kezdeményezés odiumát, mások mondanak jobbat s ha tévedek, igazítsanak meg. Először a főtanodáról szólok.

Kénosi Tózsér János és Fosztó Uzoni István Kézirati Egyháztörténetében csaknem kész, a mit ki kellene választani, s kellő kritikával magyarrá tenni át. Fekete Mihály ref. főtanodai tanár azon főtanoda előkorát, a mi a kolozsvári főtanodák közös eredetét tárgyalja, nyomosan írta meg. Abból is sok átvehető. A Keresztény Magvető számos jeles gondnok, püspök, tanár és jóltevő unitárius életrajzát közölte, olykor mély kutatás és alapos tanulmány látható sikerével. A Nagy Magyar Encyclopedia is az 1855-ik év körül sok jelesnek adta bőv ismertetését. Dávid Ferencz Emléke s nemsokára Kolozsvár Története az egyház és iskola első alapításától kezdve mind a három eltelt századból hecses részleteket fog szolgáltatni annak, a ki ily czélból olvassa meg. Bod Péter, Benkő József, Horányi s mások életrajzi s bibliographiai művei is foglalnak magukban használhatókat. De ott vannak a főtanoda könyvtárában az egyháznak és iskolának az idők viharai közt el nem pusztult írott emlékei, a fő- és képviselő tanácsok eredeti jegyzőkönyvei, a jóltevők alapítványi és ajándék levelei, a régi iskolafőnöki Anyakönyvek, a különböző századokban élt és működött tanárok, papok és tudósok tan- és kézikönyvei, sat. Oly bő anyag, hogy csak építő kézre vár, oly gazdag erű történeti források, hogy csak felhasználni, formába önteni kellene. A dalnok jó szava egészen illik reá: